

anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det nu forelagte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1924 til 31. Marts 1925.

Forhandlingen genoptoges.

Pinholt: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, angreb, da han sidst havde Ordet, en Udtalelse, som jeg havde brugt, og han gengav den saaledes: „Hvad var det, som vi, der saa nøgternt paa Forholdene, saa forrige Gang, de Herrer havde Magten. Det var fortrinsvis — fortrinsvis — Rudeknusere og Kasketdrengene“. Og han mente, jeg havde stemplet Arbejderklassen som værende fortrinsvis Rudeknusere og Kasketdrengene. Men det er urigtigt. Jeg har ikke stemplet Arbejderklassen som saadan. Det vil ogsaa fremgaa tydeligt af, hvad jeg har sagt, naar man ikke, som det ærede Medlem gjorde, tager en enkelt Sætning ud af sin Sammenhæng. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse, hvad jeg har sagt.

Formanden: Jeg maa til Underretning for det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer bringe i Erindring, at det vil være meget formaalstjenligt, om man angiver Spaltenummeret, naar der citeres af Rigsdagstidenden.

Pinholt: Jeg sagde: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg troede med Sikkerhed paa, at naar vi nu snart kom ud til Valget, vilde man flokke sig om Socialdemokraterne, for de vilde opdrage Folket til „Konger og Præster“, og jeg maa sige, at jeg tror ogsaa, han mente det, da han stod her paa Talerstolen og var grebet af sine egne Ord. Men hvad var det, vi, der ser nøgternt paa Forholdene, i Virkeligheden saa forrige Gang, da de Herrer havde Magten? Det var fortrinsvis Rudeknusere og Kasketdrengene. Jeg maa sige, at det gaar ikke saa let med at opdrage et Folk til „Konger og Præster“. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fremhævede som Modsætning til Vestre, hvorledes Socialdemokraterne vilde opdrage Folket til Konger og Præster, hvorved vel

formodentlig skal forstaas et fribaarent og ansvarsbevidst Folk, og heroverfor tillod jeg mig at henvise til, at dette store Maal ikke var fremmet videre sidst, da de Herrer havde Magten; thi vi har jo aldrig før set Rudeknusere og Kasketdrengene træde saa stærkt og saa voldsomt frem, som medens de Herrer havde Magten. Og det er jo dog en Kendsgerning, at det kun varede kort efter, at den nuværende Regering havde overtaget Ansvar, inden de traadte, som de burde, noget mere tilbage. Jeg gjorde mine Bemærkninger, fordi jeg vilde fremhæve, at man ingenlunde naar dette høje Maal alene ad økonomisk Vej eller ved at holde smukke Taler. Man kan ikke ustraffet drive en Agitation, hvor det kun kommer an paa at „holde Galden flydende“, det vil give Bagslag. Det forekommer mig derfor, at Socialdemokratiet i meget for ringe Grad arbejder paa den folkelige Vækelse, som maa følges med den økonomiske Ophjælpning, om der ellers skal kunne komme et godt Resultat ud af det. Der findes, saa vidt jeg ved kun enkelte, maaske kun en enkelt Arbejderhøjskole, men jeg er ikke i Tvivl om, at de unge Arbejders Ophold paa Højskoler, hvor man paa folkelig Vis bragte dem i Forbindelse med de aandelige Værdier, vort Folk besidder, vilde være et afgørende Middel hen imod det Maal, det ærede Medlem stillede sig, da han slog stærkt til Lyd for, at vi skulde opdrage vort Folk til et Folk af Konger og Præster; saa vilde netop Rudeknusere og Kasketdrengene faa de ugunstigst mulige Kaar for deres Optræden, og det kan vi jo alle kun ønske.

Jeg har altsaa ikke sigtet den danske Arbejderstand for at bestaa af Rudeknusere og Kasketdrengene, men jeg har sagt, at da de Herrer havde Styret her i Landet, havde de faktisk ikke Magt til at holde disse Elementer indenfor en rimelig Grænse, de traadte frem paa en Maade, som var ufor-svarlig.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen fandt det ogsaa urimeligt, naar jeg hævdede, at med et socialdemokratisk Styre i de sidste 3½ Aar vilde vi formentlig have haft en Statsgæld, der var 300 à 400 Mill. Kr. højere, end den nu er. Men min Udtalelse var velbegrunnet, for saa vidt den støtter sig til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Udtalelser under Finanslovens første Behandling i 1921. Jeg skal her føje den højtærede Formand og sige, at disse Udtalelser findes Sp. 815. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen opfordrede dér stærkt Regeringen til at laane 300 à 400 Mill. Kr.